

ת"פ 44501/03/13 - מדינת ישראל נגד מחמד סמארה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 44501-03-13 מדינת ישראל נ' סמארה

בפני	כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד עוזרי
הנאשם	מחמד סמארה
	ע"י ב"כ עו"ד אמרני

החלטה

א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן: קשירת קשר לביצוע פשע (גניבת רכב) וסיוע לשוד (בחבורה ובאלימות) - עבירות לפי סעיפים 499(א)(1) ו- 402(ב) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. עפ"י הנתען בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, עובר לתאריך 26.12.2011 הוא קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה לגנוב כלי רכב ממגרש המכוניות ETM שברחוב הלח"י 39 בני-ברק (להלן: "**מגרש המכוניות**").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, סיכם הנאשם עם האחרים כי הוא יביא אותם לישראל באמצעות ריכבו מאזור קלקיליה שביהודה ושומרון, וימתין להם עד להשלמת פעילותם הפלילית.

לצורך מעשיהם הצטיידו האחרים במסיכות, כפפות ואקדח.

3. בתאריך 26.12.2011 בסמוך לשעה 22:30, הסיע הנאשם את האחרים כמוסכם ביניהם עד סמוך למגרש המכוניות.

בעוד הנאשם עורך סיורים במקום מחוץ למגרש המכוניות, תקפו האחרים את השומר- אוסמאן מחמוד - נתין סודן, והיכו אותו בגופו, סתמו את פיו וכפתו אותו בידיו וברגליו כשהם מאיימים עליו באמצעות אקדח שכייוונו לראשו, לבל יתנגד למעשיהם.

האחרים אף נכנסו למשרדי מגרש המכוניות וניסו לפרוץ את הכספת המותקנת במקום.

הם גם נטלו מפתחות ממשרדי מגרש המכוניות וגנבו חמישה כלי רכב מסוג מיצובישי דגם לנסר, טויוטה דגם 4RAVE, מאזדה דגם 6, סובארו דגם B4, ופולקסווגן דגם גולף.

השומר הכפות הושאר במגרש המכוניות, בעוד האחרים ביחד עם הנאשם נמלטו מהמקום.

ב. הסדר הטיעון

4. ב"כ המאשימה הגיע להסדר טיעון עם הנאשם ובא-כוחו, ולפיו, הוגש כתב אישום מתוקן, שבמסגרתו הומרה עבירת השוד בחבורה ובאלימות לעבירה של סיוע לשוד בחבורה ובאלימות.

העבירה של קשירת הקשר לביצוע פשע (גניבת רכב) - נשארה על כנה.

עוד הוסכם בין הצדדים, כי התביעה תעתור לביהמ"ש להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה בת 18 חודשים (בניכוי ימי מעצרו), ואילו להגנה נשמרה הזכות לטעון באופן חופשי בעניין עונש המאסר.

ב"כ הצדדים עתרו בעתירה משותפת לביהמ"ש להשית על הנאשם מאסר על-תנאי ופיצוי כספי.

ג. תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם ריצה עונש מאסר בן 9 חודשים בהיותו כבן 21 שנים בגין עבירת נהיגה בזמן פסילת רישיון.

כיום הוא מתגורר עם אמו לאחר מות אביו ממחלת הסרטן. משפחתו של הנאשם הינה משפחה מלוכדת, אך לה קשיים כלכליים מרובים.

6. הנאשם עצמו נפגע בתאונת דרכים לפני כשש שנים, וכתוצאה מכך הוא היה מוגבל פיזית במשך 4 שנים, והתקיים אז מקצבת נכות.

בשנה האחרונה הוא החליט להקים משפחה, ועסוק כיום בהקמת ביתו בסמוך לבית משפחתו.

7. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים עמוקים, והסיכוי להישנות העבירה הינו ברמת סיכון נמוכה, ואף מידת החומרה הצפויה ממנו - נמוכה.

הנאשם שוחרר בתנאים מגבילים והשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית אליה הגיע באופן קבוע.

אף כי הנאשם התקשה לשתף אחרים במצבו האישי, וכן התקשה להסביר בפני שירות המבחן את התנהלותו הבעייתית ואת הסיבות להסתבכותו, נקבע כי הוא בעל יכולת ללמוד ולהפנים את התכנים העולים בקבוצה הטיפולית. עוד עלה מהתסקיר, כי אם יגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל - אירוסיו עלולים להגיע לקיצים.

8. התרשמות שירות המבחן מהנאשם הייתה כי מדובר בבחור חלש וילדותי, אשר יש לו יכולת ללמוד ולהפיק תועלת טיפולית מהקשר עם שירות המבחן, ועל כן הומלץ על שילובו בקבוצה טיפולית תוך הטלת צו מבחן למשך שנה.

ד. טיעוני ב"כ המאשימה

9. ב"כ המאשימה עתר לביהמ"ש להטיל על הנאשם מאסר ברף הגבוה המפורט בהסדר הטיעון - 18 חודשי מאסר, בהדגישו כי מדובר בשוד חמור ואלים, אם כי הנאשם עצמו לא נקט בפעולות אלימות. הנאשם סייע לאחרים בכך שאסף אותם ברכבו מאזור קלקיליה תוך שהוא מנצל את מעמדו כאזרח ישראלי בעל רכב עם לוחית רישוי צהובה. במהלך השוד האלים הוא נשאר ביחד עם אחר ברכבו, כשהוא עורך סיורים באזור וממתין לאחרים שיסיימו את מלאכת גניבת כלי הרכב.

10. עוד לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם היווה חוליה הכרחית בשרשרת שהובילה לאירוע השוד, אף כי לא ידע מראש את זהות הקורבן.

בנוסף, התבקש ביהמ"ש להביא בחשבון במסגרת שיקוליו לעונש את העובדה לפיה הנאשם לא הסגיר את שמות חבריו, ואף לאחר שגילה למדובב את שם חברו, הוא הכחיש זאת בחקירתו, ולא שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

אי-גילוי שמות שותפיו, הגם שייתכן שנובע מחששו מפניהם, עלול להביא לכך שהקשר ו/או החברות הפלילית עמם - ישארו על כנם, וכך הנאשם לא יינתק מהעולם העברייני.

11. במהלך הטיעונים לעונש מטעם ב"כ התביעה, הציע ביהמ"ש כי יופקד סך של 30,000 ₪ בקופת ביהמ"ש לטובת המתלונן.

ב"כ המאשימה גרס, כי גם אם יופקד סכום גבוה זה, המאשימה עומדת על עתירתה למאסר בפועל, שכן ההרתעה עדיפה על פני שיקומו של הנאשם.

12. ב"כ המאשימה הציג בפני ביהמ"ש אסופת פסיקה ממנה ביקש ללמוד על הענישה הראויה שיש להטיל על הנאשם, בציינו שנסיבות ביצוע העבירה בתיק דנן חמורות מפסקי הדין אותם הציג בפני ביהמ"ש.

ה. טיעוני ב"כ הנאשם

13. ב"כ הנאשם הדגיש את המלצת שירות המבחן בציינו שהנאשם הודה, הביע חרטה כנה, והוא מבקש לעבור הליך של שיקום. משפחתו היא משפחה תומכת ונורמטיבית והיא תסייע לו.

לדעתו, ענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות ועמידה בפיקוח שירות המבחן למשך שנה בצד תשלום פיצוי גבוה בשיעור המוצע ע"י ביהמ"ש מהווה ענישה ראויה.

ו. דין

14. עסקינן בנאשם שהיה מעורב בשוד מכוער ואלים, הגם שהוא עצמו לא נקט בפעולות אלימות, לא נכח בעת נקיטתו, ואף לא היה מודע מראש לכך שתינקט אלימות.

יחד עם זאת, הנאשם ניצל את מעמדו כאזרח ישראלי, והעביר ליעד מתוכנן את חבריו שאת זהותם לא גילה לרשויות החקירה.

15. בהיות הנאשם בן למשפחה נורמטיבית ותומכת העומד לשאת אישה ולבנות בית - קיים סיכוי שהלה יפיק את הלקח מההליך הפלילי, ובני משפחתו מצידם ישמרו עליו מהסתבכות נוספת.

נכונות הנאשם מחד גיסא לפצות את המתלונן בסכום גבוה המקשה עליו ועל בני משפחתו מבחינה כלכלית - וזאת כחלק מהבעת חרטה על המעשה שעשה, ומאידך גיסא פיצוי המתלונן מבלי שהלה יאלץ "לרדוף" אחר הפיצוי בעקבות מתן גזר-הדין, מאפשרים לדעתי במקרה דנן להסתפק בענישה המומלצת ע"י שירות המבחן של מאסר לריצוי בעבודות שירות בצד מאסר על-תנאי, פיקוח שירות המבחן ופיצוי כאמור.

16. מאחר שבתאריך 04.05.2014 הפקיד הנאשם סך ₪ 25,500 לטובת המתלונן והיום השלים את הסך הנוסף - 4,500 ₪ - סה"כ 30,000 ₪, אני מורה למזכירות להעביר עותק כתב האישום לממונה על עבודות השירות, אשר יחווה דעתו לעניין אפשרות ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

17. נדחה לקבלת חוות-דעת הממונה ולמתן גזר-דין לתאריך 27.02.2014 שעה 11:30.

הודע לנאשם על מועד הדין והוא לא יקבל הזמנה נוספת.

עמוד 4

הממונה על עבודות השירות יזמן את הנאשם עפ"י כתובתו מהישוב "טירה" (טלפון:
09-7939495 - אין טלפון סלולרי) או באמצעות בא-כוחו עו"ד אמרני טלפון: 050-2340000
ובפקס: 03-6950075.

ניתנה היום, ה' אדר
תשע"ד, 05 פברואר
2014, בנוכחות הצדדים.

**יהודית אמסטרדם,
שופטת**